

Bægt paa. Der er imidlertid en anden Grund, hvorfor det er slet, og det er nemlig den, at Oversergenterne have Bolig paa Kaserne for en ringe Godtgørelse, medens Stabssergenterne maa søge Bolig i Byen. Nu er det et Faktum, at mange dygtige Underofficerer netop af denne Grund ikke ønske at forfremmes til Stabssergenter. Kunde man altsaa give Stabssergenterne denne billigere Bolig, vilde den nævnte Hindring falde bort, og man vilde ganske sikkert altid faae de bedste Underofficerer ind i Stabssergentklassen. Der er forresten aldeles ikke Tale om at forandre Stabssergenternes Stilling; de behøve jo heller ikke at overtage alle de Forretninger, som Oversergenten har. De kunne godt vedblive at være Delingsførere, som nu, ogsaa Oversergenten er jo undertiden Delingsfører, og selv om Oversergenten blev Delingsfører istedet for Stabssergenterne, hvilket ingenlunde tilsigtes, sif man jo yngre Kræfter til Delingsførere, hvilket altid vilde være en Fordel.

Seg skal nu vende mig mod den Del af Salen, fra hvilken navnlig Udtalelserne om selve Forsvarsplanen saldt. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel) sagde, at han som Lægmænd kun med en vis Ængstelse vilde diskutere Forsvarsplanen. Seg er overbevist om at Alle her i Salen, efter at have hørt hans Foredrag, finde denne Ængstelse særdeles berettiget. Det ærede Medlem mente, at Forsvarsplanen ikke var forstandig; han fandt det rigtigere at lægge Hovedvægten paa Sjællands og Fyns Forsvar, thi gjorde man ikke dette, foranledigede man netop en Deling af Riget; man skabte, som han sagde, et lille Kongerige Sjælland, som ikke kunde have nogen varig selvstændig Bestaaen. Han mente derfor, at man maatte forsvare Sjælland mod Angreb sydfra, og han fandt det da bedst at anlægge en Fæstning i den nordligste Spids af Sjælland; han udpegede Frederikshavn, skøndt det just ikke er den nordligste Spids; han fandt Terrænet der udmerket egnet dertil og vilde ogsaa dertil knytte vor Krigshavn og samtlige Marinens Etablissementer. Da det ærede Medlem dog hører til den økonomiske Side af Salen, idetmindste med Hensyn til Alt, hvad der angaar Forsvarsvæsenet, saa er Frederikshavn just ikke det bedste Sted, men det vilde falde naturligere, om han havde holdt sit Ord og anlagt Fæstningen ved Skagen. Her vilde en lille Befæstning thers over Terrænet ikke have kostet meget, vilde have været let at tilveiebringe og næsten være uangribelig paa Grund af Flyvesandet; ialtsald vilde man ikke der kunne anlægge Beleiringsarbejder (Suel: Det passer ikke!) I en anden Henseende passer det meget godt; det ærede Medlem vilde her kunne slaa to Fluer med eet Smæk; han vilde nemlig tillige kunne faae den Nødhavn, der, som Sagkyndige sige, ligger bedst ved Skagen. (Suel: Det bryder jeg mig ikke

om!) Naar det ærede Medlem ikke bryder sig om det, antager jeg, at han aldeles ikke bryder sig om at anlægge en Fæstning til Forsvar af Sjælland, thi det er dog aabenbart, at en Fæstning beroppe kan ikke forsvare Sjælland.

Seg har dernæst et Par Bemærkninger at gjøre til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Dette ærede Medlem var ligeledes meget imod Forsvarsplanen; han mente, at man skulde sørge for at faae Riget erklæret for et neutralt Rige. Det vilde ganske sikkert ikke blive synderlig billigere, vi maatte lige fuldt holde Hær og Flaade samt være forberedte paa at møde Angreb. Det er allerede tilstrækkeligt her i Salen blevet fremhævet, at en Neutralitetserklæring ikke bringer saa stor Fordel, som man i Almindelighed antager. Han foreslog dernæst en anden Udvej, nemlig at vi skulde træde sammen med en af de Naboer, under hvis Magtomraade vi staa. Det er nu et overordentligt godt Raad, naar man er sikker paa, at denne Nabo, denne Stormagt, vil modtage vor Alliance; det er et meget slet Raad, naar dermed tilsigtes, at vi skulle stille os i et Basalforhold til denne Stormagt. Seg tror heller ikke, at dette Stedte har været det ærede Medlems Mening. Hans Udtalelser om Hærforslaget har jeg derimod hørt mere Glæde af end af hans Udtalelser om Forsvarsplanen. Han bemærkede nemlig meget rigtigt, at Tjenestetiden var en god Opdragelsestid for den Børnepligtige; han lærte deri Lydighed mod Loven og mange gode Ting. Til disse gode Ting kan for Exempel regnes, at han lærer Punktlighed, Orden og Resignation; han lærer endog at regne, læse og skrive bedre, end han gjorde før — idetmindste gjælder dette en Del af de Indkaldte. Det gjælder ogsaa for en Del af dem, at de lære Renlighed — lutter ubemærkede Egenstaber, der ikke noksom kunne paafjønnes. Det ærede Medlem udtalte sig ligeledes om, at han bisalt, at Officersskolens to yngste Klasser bleve bortskaarne. Han mente, at man kunde finde blandt de unge Underofficerer og blandt de unge Børnepligtige en hel Del, som man kunde bibringe, de Kundstaber, som fordrødes for at blive faste Officerer. Seg delev samme Mening, og det er netop af den Grund, at de to yngste Afdelinger paa Officersskolen ønskes strøgne, at de Penge, der derved spares, kunne faae en anden Anvendelse, nemlig den, at der for dem ved Afdelingerne kan holdes Kurfus for unge begavede Børnepligtige, ligegyldig til hvilken Stand og Klasse de høre. Seg nærer den Overbevisning, at det vil lykkes ad den Vej at faae flere saadanne ind, fordi Afdelingerne altid ville faae mere Interesse for dem og fremme deres Vel mere end for Diebliffet, hvor de skulle afgive dem til Officersskolen, der uddanner dem i visse Retninger, hvorpaa Afdelingerne saa faae dem tilbage og afgive en Dom over dem. Der er endnu et andet Punkt, som